

وعده افزایش میانگین دستمزد معلمان،

نتیجه اعتراضات معلمان است

صادق کار

سال از ۱ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان به ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان تلاش کرد با دادن این وعده ها از میزان نارضایتی معلمان بکاهد. از میان این وعده ها تنها یک شان را می شود وعده به حساب آورد، زیرا، اختصاص بودجه برای پرداخت پاداش پایان خدمت و رتبه بندی، هیچکدام تازه نیستند، این ها قبلا نیز وجود داشته ولی دولت ها تا کنون به بهانه های مختلف از اجرای آنها سرباز زده اند، ولی بهر جهت اگر دولت این بار به همین وعده هایش عمل کند، باز گامی است در جهت متحقق کردن بخشی از مطالبات معوقه فرهنگیان. اما در مورد موافقت با افزایش میانگین دستمزد و حقوق معلمان تا پایان سال این وعده جدیدی است که حتی چنانچه دولت به آن متعهد باقی بماند، تثبیت دستمزدها زیر خط فقر است.

معلم انجام داد و گزارش آن در خبرگزاری (ایلنا) منتشر شد ضمن تعریف و تمجید از شغل معلمی و اهمیت کار معلمان با گفتن: معلمی شغلی نیست که بخواهیم با حقوق و مزایا و فوق العاده کار او را پاس بداریم و جبران کنیم. معلمی از مقوله عشق است اگر معلمی عاشق کار خود نباشد و این شغل را برای آن هدف مهم که تعلیم و تربیت جامعه است، نخواهد، راه به جایی نمی برد؛ چراکه تعلیم کار الهی است و اولین کسی که به انسان تعلیم داد، خداوند بود. "در واقع جواب رد به مطالبات واقعی معلمان داد و در عوض با اشاره به اختصاص ۲۵۰۰ میلیارد تومان برای اجرای رتبه بندی معلمان، اختصاص ۴۵۰۰ میلیارد تومان برای پرداخت پاداش پایان خدمت فرهنگیان و افزایش، میانگین حقوق و مزایای معلمان تا پایان

روز معلم در ایران امسال در شرایطی فرا رسید که ۴ نفر از رهبران کانون صنفی معلمان به دلیل فعالیت های صنفی روز معلم را در زندان گذرانند، دو نفرشان در زندان در اعتراض به زندانی شدن بی دلیل و مدرک در حال اعتصاب غذا بودند و نارضایتی از بی توجهی دولت و حکومت به مطالبات معلمان به اوج خود رسیده است و معلمان سراسر کشور با جدیت به پشتیبانی از رهبرانشان که در زندان مبادرت به اعتصاب غذا نموده اند بر خواسته بودند. با این وصف هفته معلم بصورت تشریفاتی بدون حضور و مشارکت معلمان و نمایندگان مورد حمایت شان توسط تعدادی از نهادهای دولتی برگزار شد.

در ۱۵ اردیبهشت رئیس جمهور در یک سخنرانی که به بهانه هفته

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۷ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۱

شان است میسر، می سازد. این یگانه راهی است که در مقابل جنبش مزدبگیران وجود دارد. هم اکنون نیز دلیل اصلی محاکمه و زندانی کردن کارگران عدم پذیرش حق تشکل و اعتصاب و اعتراض توسط دولت است.

از تجربه دیگران

با این وجود تردیدی نیست که همین مقدار عقب نشینی دولت به رغم این که با مطالبات معلمان فاصله عمیقی دارد، نتیجه مبارزات سالهای گذشته و بویژه سال ۹۴ معلمان و فرهنگیان است که تحت هدایت کانون صنفی معلمان و دیگر تشکل های معلمان صورت گرفته که این خود اهمیت مبارزه سندیکایی سازمان یافته را نشان می دهد. قبل از این نیز در دولت های پیشین هرگاه که طرح مطالبات همراه با اعتراض و اعتصاب سازمان یافته صورت می گرفت دولت ها را مجبور به عقب نشینی میکرد، ولی با فروکش کردن اعتراضات و زندانی کردن سازمانگران اصلی اعتراضات، دولت ها حتی در بهترین شرایط مالی از انجام وعده هایشان به معلمان طفره می رفتند. اکنون نیز علت عقب نشینی دولت چیزی نیست جز اعتراضات گسترده و مقاومت پرهزینه و فداکارانه رهبران تشکل های معلمان. و هم از این رو چنانچه دامنه این اعتراضات گسترده تر نشود و فشارهای اجتماعی برای آزادی بی قید و شرط معلمان زندانی که در زندان اعتصاب غذا کرده اند فزونی نگیرد، بعید است دولتی که برای تثبیت دستمزدها زیر خط فقر از هیچ تلاشی فروگزاری نکرده و نمی کند، همین وعده های اندکی را که داده عملی کند. اما در عوض گسترش اعتراضات و ایستادن در پشت سر رهبران زندانی تا آزادیشان از زندان راه را برای وادار کردن دولت به پذیرش کامل همه مطالبات و بویژه به رسمیت شناختن حق تشکل که جز مطالبات اصلی معلمان و سایر مزدبگیران و متضمن حفظ و گسترش دست آوردهای مبارزاتی

اقتصاد غیررسمی:

تعاریف، تئوری ها و سیاست ها

بخش چهارم سوم

از انتشارات سازمان زنان در اقتصاد غیررسمی:
در راه جهانی شدن و سازمانیابی (ویگو)
نوشته: مارتا آلتر چن
ترجمه: گودرز

۱. مباحثات تاریخی ۲. (ادامه)

رویکرد دیگری نیز - غالباً در کشورهای پیشرفته و در حال گذار - به کار غیررسمی وجود دارد. این رویکرد کار غیررسمی را به دیده تولید غیرقانونی، پنهان یا زیرزمینی می نگرد. "تولید غیرقانونی" ناظر بر آن فعالیتهای تولیدی است که انجام آنها یا دست زدن به آنها بدون نظارت مقامات ذیصلاح طبق قانون ممنوع شده باشد. "تولید پنهان یا زیرزمینی" به آن دسته از فعالیتهای تولیدی اطلاق می شود که طبق مقررات مجاز اند، اما عمداً دور از چشم مقامات انجام می شوند (کمیسیون آمار ایالات متحده، ۱۹۹۳). هر نوع واحد تولیدی (رسمی یا غیررسمی) می تواند به هر نوع فعالیت تولیدی (غیرقانونی، قانونی پنهان، قانونی، ناپنهان) مبادرت ورزد. مسئله واقعی و دارای اهمیت سیاستگذارانه این است که چه سهمی از اقتصاد غیررسمی و کدام مؤلفه های آن، خاصه در کشورهای در حال توسعه، به عمد غیرقانونی یا پنهان اند.

با توجه به عدم تجانس فدق العادة اقتصاد غیررسمی، می توان گفت که هر یک از این مکاتب بخشی از حقیقت را با خود دارد. اما اقتصاد غیررسمی به عنوان یک کل نامتجانس تر و پیچیده تر از آن است که با جمع ساده این وجوه تبیین شود.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۷ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۱

تعاریف آماری موسع

سازمان بین المللی کار (س.ب.ک.)، گروه بین المللی متخصصان در آمارشناسی بخش غیررسمی (موسوم به گروه دهلی) و سازمان زنان در اقتصاد غیررسمی: در راه جهانی شدن و سازمانیابی (ویگو)، در همکاری سه جانبه با هم برای بسط مفهوم و تعریف اقتصاد غیررسمی، به نحوی که بتواند انواع معینی از استخدام غیررسمی را نیز در خود جای دهد، کوشیده اند؛ در اینجا انواع استخدامهای در نظر اند که تعاریف قبلی از "بخش غیررسمی" آنها را در بر نمی گرفتند. سازمانهای نامبرده در پی تعریفی جامع از کار غیررسمی برآمدند، چنان که بتواند کار غیررسمی را در انواع اقتصادهای صنعتی، در حال گذار و سنتی، و دینامیسم واقعی جهان در بازارهای کار امروزی - خاصه کیفیتهای استخدام کارگران تهیدست را پوشش دهد.

تعریف موسع از اقتصاد غیررسمی بر جوهر استخدام و نیز بر مشخصه های شرکتها تمرکز دارد و تمام انواع استخدامهای غیررسمی - خواه در درون خواه در بیرون از شرکتهای غیررسمی - را شامل می شود. کنفرانس بین المللی کار (ک.ب.ک.)، منعقد در سال ۲۰۰۲، و کنفرانس بین المللی آمارگران کار (ک.ب.آ.ک.)، منعقد در سال ۲۰۰۳، این تعریف را پذیرفتند. ک.ب.آ.ک. در سال ۱۹۹۳ تعریفی آمارگرانه از بخش غیررسمی را پذیرفته بود که ناظر بر استخدام و تولید در شرکتهای کوچک و/یا ثبت نشده بود. ک.ب.آ.ک. در سال ۲۰۰۳ تعریف موسع را پذیرفت تا بتواند انواع مختلف استخدام غیررسمی در بیرون از شرکتهای غیررسمی را نیز پوشش دهد. کنفرانس مذکور مشخصاً این نوع استخدام را "استخدام غیررسمی" نامیده است.

بعضی از "خویش فرمایان" در پرهیز از امور ثبت و مالیات داوطلبانه به کار غیررسمی رو می آورند. برخی دیگر یا به اجبار یا از روی عادت و سنت چنین می کنند. قطعاً بسیاری از خویش فرمایان نیز از تقلیل موانع برای ثبت و کاهش هزینه های مربوطه استقبال می کنند، خاصه اگر از رسمی شدن چیزی عایدشان گردد.

به علاوه بسیاری از مشاغل دستمزدی غیررسمی که اخیراً سربرآورده اند، درست به دلیل رسمیت زدائی از مناسبات کاری است، که زمانی رسمی بوده اند. در بسیاری از این موارد، این کارفرمایان بوده اند و نه کارگران که از مقررات و مالیات سر باز زده اند. انتخاب کارفرمایان در بسیاری از موارد این است که یک نیروی کار کانونی محدود و منظم داشته باشند و باقی نیروی کار مورد نیازشان را از مجاری غیررسمی تأمین کنند، تا به این ترتیب از پرداخت مالیاتهای مربوطه و سهم کارفرما در تأمین اجتماعی و بازنشستگی بکاهند.

برخی از این موارد پرهیز از پرداخت مالیات و سهم تأمین اجتماعی با رضایت طرفین (کارگر و کارفرما) صورت می گیرد. در این موارد کارگر ترجیح می دهد اضافه بر دستمزد خود، بخشی از سهم کارفرما در تأمین اجتماعی و مالیات را نیز دریافت کند. این مورد، خاصه وقتی سیستمهای تأمین اجتماعی ضعیف اند یا شرایط و مقررات حاکم بر آنها غیرشفاف اند و کارگر دریافته است که چیزی از این "تأمینات" نصیب او نمی شود، رخ می دهد.

در مجموع، برخی از شرکتهای غیررسمی داوطلبانه به کار غیررسمی روی می آورند. با این حال این واقعیت که استخدام غیررسمی در مواقع بحران و رکود اقتصادی تمایل به گسترش دارد، این فکر را ایجاد می کنند که علاوه بر انتخاب برخی از شرکتهای ضرورتی نیز وجود دارند که به اقتصاد غیررسمی می انجامند. رسمیت زدائی از مناسبات استخدامی نیز یکی از جنبه های رشد اقتصادی و اقتصاد جهانی شده کنونی است. به علاوه اکثریت عظیمی از نیروی کار در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، هیچ گاه شغل رسمی ای نداشته است و از این رو مشارکت سنتی در فعالیتهای اقتصادی برایش امری عادی است.

۲. بازاندیشیهای معاصر

در خلال ۱۵ سال گذشته کار اندیشگی و تحقیقی ارزشمندی صرف ایجاد چارچوبی جامع شده است که بتواند عموم جنبه های اقتصاد غیررسمی و تمام گروهبندیهای کارگران غیررسمی را در برگیرد. آمارگران و کاربران خبره بانکهای اطلاعاتی بر تعاریف و تدابیر آماری تمرکز کرده اند تا بتوانند داده های رسمی در باره نیروی کار و دیگر شئون اقتصاد غیررسمی را دقت بخشند. محققان دیگری توجه خود را بر ترکیب اقتصاد غیررسمی و آنچه مؤلفه های مختلف این اقتصاد را به حرکت در می آورد، از جمله بر پیوندهای بین اقتصاد غیررسمی و اقتصاد رسمی و مقررات رسمی، متمرکز کرده اند.

Informal workers demand better health services

- Better opening hours**
Opening hours should fit around the working day.
- Shorter waiting times**
Long hours mean loss of income. Time is money.
- Preventive health services**
Not getting sick means not being away from work.
- Easy access to information**
Searching for information on health services wastes time and money.
- Simple and efficient registration**
Forming up an slow and inefficient registration wastes time and money.

کارگران غیررسمی خواهان خدمات بهداشتی بهتر اند:

۱. ساعات کار بهتر
۲. صف انتظار کوتاهتر
۳. خدمات بهداشتی پیشگیرانه
۴. دسترسی ساده به اطلاعات
۵. ثبت ساده و کار آ

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۷ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۱

اخبار خارجی

اول ماه می به روایت تصویر

اول ماه می، روز همبستگی بین المللی کارگران، در سراسر جهان به اشکال و در ابعاد گوناگونی جشن گرفته شد: آن جا که سرکوب، استبداد، سیاستهای ضدکارگری دولتها یا فقدان تشکل کارگران امکان آمدن جمعی به خیابانها را به کارگران نمی دهد، در حلقه های کوچک و با تحکیم پیمان برای تداوم مبارزه، ولو در شرایطی دشوارتر، اما با امید بیشتر، زیرا سیر تاریخ در اصلیتترین سمت خود گویای محو ناگزیر تمام این موانع است. اما همچنین در بسیاری از کشورها با برآمدهای هزارانی و صدهاهزاری، با تشکل و خواسته، با شور و شعور، با جشن و سرور.

لحظاتی گزیده از جشن اول ماه می در ۲۰ کشور جهان:

آلمان- مراسم اول ماه می امسال در برلین برخلاف مرسوم به آرامی برگزار شد

آفریقای جنوبی- فراخوان کارگران در کنگره اتحادیه های کارگری در پرتوریا به دفاع از کنگره ملی آفریقا

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۷ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۱

امریکا- انفجار بمب آتشزای پلیس در میان راهپیمایان اول ماه می در سیاتل واشنگتن

بنگلادش- جشن اول ماه می در داکا: چهره دیگری از جهان کار در این کشور: کشور اتحادیه ها.

بریتانیا: هزاران کارگر پس از شنیدن سخنان جرمی کوربین، در راه میدان ترافالگار در مرکز لندن

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)

شنبه ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۷ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۱

فرانسه: تقابل تظاهرکنندگان و پلیس ضدشورش در میدان ملت در پاریس. اعتراض به لایحه جدید قانون کار، شعار مرکزی مراسم امسال بود

شیلی - راهپیمایی در شهر والپارایزو. اول ماه می، روزی برای بزرگداشت آئنده نیز!

پرتغال - "کار، استخدام، حقوق کار، خدمات عمومی" شعار امسال راهپیمایی ۱ می در لیسبون بود

روسیه - رثای نظام سوسیالیستی پیشین همچنان بر مراسم اول ماه می کارگران در مسکو حاکم بود

بولتن کارگری

کارگروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۷ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۱

کلمبیا- کارگران عضو اتحادیه های مختلف در کنار هم در راهپیمایی شهر مدلین

فیلیپین: درگیری پلیس ضدشورش و تظاهرکنندگان در نزدیکی سفارت آمریکا در مانیل

کوبا- راهپیمایی صدها هزاران نفر به سوی میدان انقلاب در هاوانا

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۷ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۲

مکزیک- راهپیمائی ده ها هزاران نفره در شهر
یوئبلو ، چهارمین شهر بزرگ مکزیک

مالزی- کارگران در کوالالامپور نیز خواهان افزایش
حداقل دستمزد، حق سندیکا، توقف سرکوب، ... اند

نیجریه- صلابی تهنیت است: اجتماع کارگران خدمات
شهری در کادونا با مطالبه سامان جریان برق، سوخت،
امنیت، ثبات شغل، افزایش حداقل دستمزد

ونزوئلا- راهپیمائی کارگران در کاراکاس که نشانه
حمایت کارگران از دولت این کشور نیز تلقی شد

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۷ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۲

هند: حضور گسترده کارگران زن در مراسم اول ماه
می، امسال در بنگالور

اندونزی: کارگران در جاکارتا در روز اول ماه می شعار همبستگی سر داده اند

بولیوی: زنان سرخپوست بومی، پرچم این کشور را در مراسم اول ماه می در
لاپاز حمل می کنند

ترکیه: اجتماع کارگران در محله بازار استانبول.
امسال نیز کوشش برای ورود به میدان تقسیم با
خشه نت بلس، هماه شد

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۷ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۲

حوادث کار

یادمان کارگران جان باخته حوادث کار بهر روز فدایی

یادمان کارگران اعلام کرد. تا کنون طی دو مرحله بیست کشور جهان تعیین این روز را برسمیت شناخته اند ولی کماکان اکثر کشورها، حتی کشورهای پیشرفته از برسمیت شناختن این روز طفره می روند. در کشور ما نیز از طرح شدن قربانیان کار در حد امکان جلوگیری می شود. طبق آمار سازمان پزشکی قانونی کشور، طی ده سال تلفات سالیان حوادث کار در کشور از هفتصد نفر به حدود دو هزار تن افزایش یافته، یعنی تلفات سه برابر شده است، همین آمار به روشنی نشان دهنده وضعیت نابسامان ایمنی کار در میهن ما است.

هیچ آماری از تلفات کارگرانی که بدلیل بیماری و ضایعات جسمی محیط کار جانشان را از دست می دهند و یا معلول می شوند وجود ندارد، بخش عمده کارگران که در صنایع، پتروشیمی، معدن، نفت، فولاد و شیمیایی مشغول بکار هستند عمر طبیعی نمی کنند و بر اثر ابتلا به بیماریهای تنفسی، خونی، قلب، گوارشی و... در یک مرگ زودرس جانشان را از دست می دهند.

در کشور ما سالیانه سی هزار مورد حوادث کار ثبت می شود، این حوادث در صورتی ثبت میشود که به پزشکی قانونی و یا بخش حوادث کار اداره کار مراجعه شود و شامل مواردی که شخصی رفع و رجوع می شود، نمی باشد. حدود نیمی از این حوادث در بخش ساختمانی اتفاق می افتد و ۶۰ درصد قربانیان آن در سقوط از بلندی دچار حادثه می شوند. بیمه کارگران ساختمانی در سال ۱۳۷۸ مورد تصویب هیئت وزیران قرار گرفت و مقرر گردید که سالیان دویست هزار کارگر بیمه شوند، کماکان حدود نیمی از این کارگران بیمه نیستند و طبق گزارشات طی دو سال گذشته در این بخش هیچ کارگری بیمه نشده است و خبرهایی بر اتمام قرارداد بیمه تعدادی از کارگران ساختمانی به بهانه های مختلف، انتشار یافته است، این در حالی است که هنوز ۱۵ درصد سهم مالکان ساختمان، حین صدور جواز ساخت اخذ می شود. طبق آمار ILO طی ده سال گذشته حوادث کار و جانباختگان ناشی از کار در جهان به دلیل انتقال کارخانه و صنایع کشورهای پیشرفته به کشورهای در حال توسعه در راستای سیاست جهانی سازی، ۲۵ درصد افزایش یافته است و انتظار بالا رفتن این آمار همچنان وجود دارد. تجربه پاره ای از کشورها نشان داده که بیش از ۹۰ درصد حوادث کار قابل پیشگیری است، تعدادی از این کشورها بدلیل تصویب قوانین مناسب تر، آموزش بهتر کارگران و نظارت

طبق آمار سازمان بین المللی کار (ILO) سالانه در جهان بیش از دو میلیون و چهارصد هزار تن بر اثر حوادث کار و بیماریهای ناشی از محیط کار جانشان را از دست میدهند. از این تعداد سیصد و پنجاه هزار کارگر در حوادث حین کار کشته می شوند و بیش از دو میلیون و پنجاه هزار تن دیگر بر اثر بیماریهای مربوط به کار می میرند. در این گزارش اعلام شده است سالیانه ۴۴۰ هزار کارگر بر اثر کار با مواد شیمیایی و بیش از ۱۰۰ هزار کارگر بدلیل تماس مستمر با آزیست دچار بیماری محیط کار و جانشان را از دست می دهند. بطور متوسط روزانه بیش از ۶۵۰۰ نفر قربانی حوادث کار و بیماریهای ناشی از محیط کار می باشند با این تاکید که بسیاری از کشورها در حال توسعه آمار دقیق و واقعی از تلفات خود ارائه نمی دهند. با اتکا به همین آمار می توان به جرعت گفت که تلفات ناشی از کار از تمامی حوادث دیگر حتی جنگ، قربانیان بیشتری می گیرد.

نخستین بار اوایل دهه هشتاد میلادی ۲۸ آپریل به عنوان روز یادمان قربانیان حوادث و محیط کار توسط ارگان های بین المللی مطرح گردید، کشور کانادا در سال ۱۹۸۹ این روز را برسمیت شناخت به دنبال آن در سال ۱۹۹۶ فدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری در نیویورک این روز را به عنوان روز

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
شنبه ۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۵ / ۷ می / ۲۰۱۶ / سال سوم شماره ۱۳۲

مستمر کار در آن کاهش یافته، ژاپن و سوئد نیز با همین رویه موفق شدند ۲۰ درصد حوادث کار خود را کاهش دهند.

در میهن ما وضعیت فاجعه بار است، بخش عمده کارگران دارای قراردادهای موقت و شمول قانون کار نیستند.

قوانین که در رابطه با آموزش ایمنی کار، نظارت و کنترل طی سالها به تصویب رسیده اجرا نمی شود. با وجود خیل اعظیم بیکاران، بسیاری از کارگران حوادث حین کار را سرپوش می گذارند و یا پیش از بهبودی کامل به سر کار برمی گردند. بازرسی های پس از حوادث اکثراً کارگران را مقصر معرفی می کنند و در صورتی که کارفرما مقصر اعلام شود آنها خود را ملزم به جبران خسارت نمی دانند.

همه نکاتی که در بالا به آن اشاره شد، ضرورت برسمیت شناختن ۲۸ آپریل به عنوان روز یادمان کارگران را هر چه بیشتر مشخص می کند. تعیین این روز ایجاد امکانی است که می توان از آن بهره گرفت تا حوادث کار علت و پیامد آن همچنین بر راه حل ها تاکید نمود. این روز فرصتی است که توجه عموم را به فاجعه ای که روزمره جان کارگران و آینده خانواده آنان را مورد تهدید قرار می دهد را به نمایش گذاشت. تلاش کنیم کارگران با ضرورت تعیین آن به عنوان گام نخست آشنا سازیم. از اهرم های مختلف جهت برسمیت شناختن این حق استفاده کنیم. از هر وسیله برای تبلیغ و ترویج ۲۸ آپریل روز یادمان کارگران و مناسبت آن بهره گیریم.

با همه ی توان از اعتصابیون دریغ
جعفر عظیم زاده، اسماعیل عبدی و محمود بهشتی لنگرودی حمایت کنیم